

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 6. Rescriptum Papæ ad ea, quæ Græci objiciebant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A.C. 867.

§. VI.

Rescriptum Papæ ad ea quæ Græci
objiciebant.

Ann. Bert.
867. &
Flod. III.
c. 17.
epist. 70.
to. 8. Conc.
p. 408.

Sub idem tempus, quo Concilium Tre-
cis celebrabatur, Nicolaus Papa Cle-
ricos, ab Hincmaro mense Julio sibi mis-
sos, ad eum redire jussit cum epistola,
qua ipsius facta sibi probari significat.
Addidit epistolam alteram majoris mo-
menti, non solum ad Hincmarum, sed
etiam ad omnes Episcopos in Regno Ca-
roli directam, in qua dicit: *Inter alia,
quæ nos immensis laboribus inserunt, illa
nos præcipue commovent, quæ nobis a Græ-
corum Imperatoribus Michaele & Basili-
o (*) nequiter ingeruntur. Hi enim
contra nos odio & invidia accensi Hære-
sim nobis impingere moliantur. Odio
quidem, quia Photii adulteri Ordinationem
damnavimus, invidia vero, quia Rex
Bulgarorum a Sede Beati Petri Doctrinam
& Prædicatores petiit. Volunt scilicet,
hunc populum sub prætextu Religionis
callide suo imperio subjicere, & talia
de Sancta Romana Ecclesia consingunt, quæ
homines adhuc dum in Fide rudes a nobis
possunt avertere. Et infra: Reprehendunt,
quod*

(*) Nempe Summus Pontifex, Basilium Caesarem in iis, quæ ad Religionem pertinebant, Michæli consentire, præsumebat,

quod jejunemus in Sabbatis, quod Spiritum Sanctum ex Patre Filioque procedere dicamus. Communiſcuntur præterea, nos abominari nuptias, quia Presbyteris accipere conjuges prohibemus. Erroris nos insimulant, quod iisdem Presbyteris, Baptizatorum frontem Chrismate linire, non permittamus, nosque Chrisma ex aqua fluminis conficere calumniantur. Carpunt etiam, quod octo hebdomadibus ante Pascha a carnium, & septem hebdomadibus a casei & ovorum esu more ipsorum non abſineamus. Alia scripta indicio sunt, quod mentiantur, nos Agnum in Pascha, more Judæorum, super Altare pariter cum Dominico Corpore benedicere & offerre. — Reprehendunt, quod apud nos Clerici barbam sibi radi non abnuant, & quod Diaconus non suscepto Presbyteratus officio (*) Episcopus ordinetur. Item, quod
gravius

Sæculum IX.
A. C. 867.

p. 472.

(*) Diaconi per saltum in Episcopum ordinati exemplum satis exploratum nec in Ecclesia Orientali, nec Occidentali ostendi potest. A quibusdam equidem affertur exemplum Cæciliani Carthaginensis in Sæc. IV. Fleur. Lib. IX. p. 875. dicentis: *Ordinent me ipsi (in Episcopum) quasi adhuc Diaconus essem.* Sed ad hoc respondet Ludovicus Thomafinus in Vet. & Nov. Eccles. Discipl. P. I. L. II. cap. 36. *At nihil hic est, quo diserte asseratur Cæcilianus non in eadem Sacrificii Solemnitate ordinatus fuisse Presby-*

Sæculum IX. *gravius est, usque adeo insaniunt, ut nostris Legatis voluerint exigere fidei libellum, in quo omnes isti articuli anathematizarentur, & improbe petierint, ut epistolas canonicas a Pseudo-Patriarcha suo Oecumenico acciperent. Cum igitur constet, omnes Occidentis Provincias in his articulis cum Sede S. Petri consensisse, conjunctis viribus ad repellendas calumnias accingamur. Unde unusquisque vestrum, qui jura Metropolitana sortitus est, convocatis Suffraganeis suis, cum illis deliberet, quid invidis detractionibus opponere necesse sit, & ad nos ocius transmittat, ut illud nostris responsis adjunctum in*

Orien-

Presbyter, qua Episcopus. Ad Photii vero objectiones respondet ibid. clariss. Aucl. Verum etsi iniqua illa Græcorum reprehensio est, vel ea tamen id evincitur, ab ea illos consuetudines alienissimos fuisse, cujus suspicionem Latini a se & accusationem facile propulsabant. Innoxium & pulchrum est, quod idem affert Thomasinus ex Rosvveidi vit. PP. de quodam Scriptore Græco ita differente: Factus est Lector (Jesus Christus) accipiens Librum legit in Synagoga. Factus est Subdiaconus. Faciens namque de sua flagellum omnes ejecit de templo, oves, & boves &c. Factus est Diaconus. Præcingens se namque linteo lavit pedes Discipulorum suorum. Factus est Presbyter. Et resedit in medio Magistrorum docens. Factus est Episcopus. Et accipiens panem benedixit ac fregit.

Oriente[m] dirigamus. Evidenter autem ^{Sæculum IX.}
 dispicitur, aliqua falsa esse, quæ nobis ob- ^{A. C. 867.}
 jiciunt, alia a priscis temporibus Romæ
 & in toto Occidente ab omnibus semper-
 que observata. Sed non est obstupescendi
 locus, quod Græci has Traditiones audeant
 rejicere, cum dicere non erubescant; quan-
 do de Romana urbe Imperatores Constan-
 tinopolim fuissent translati, tunc & Pri-
 matum Romanæ Ecclesiæ ejusdemque Pri-
 vilegia ad Ecclesiam Constantinopoli-
 nam commigrasse, ita ut Photius in Scri-
 ptis suis se Archiepiscopum & Patriar-
 cham universalem appellet. Hic primo (*)
 mihi

p. 472:

(*) Hic primo occurrit, quæ nimium fero
 Græcis incidit argutia; nam diu postquam Im-
 peratores Sedem Roma Byzantium transtulissent,
 tota Ecclesia Constantinopolitana, ipsique Pa-
 triarchæ, se Primatui Ecclesiæ Romanæ subjectos
 confessi sunt, quod ex Historiâ hæctenus perspe-
 ximus. Ut vero hic unum saltem afferamus
 hujus rei exemplum, illa memoria repetamus,
 quæ sedente S. Gregorio Magno gesta sunt.
 Anno circiter 595. de Joanne Jejunatore Archi-
 episcopo Constantinopolitano, illo ipso, qui pri-
 mus Titulum Oecumenici sibi arrogavit, Tom.
 VIII. Lib. XXXV. §. XXXIX. hæc leguntur: Mi-
 sit Joannes S. Gregorio Acta cujusdam judi-
 cii, quod contra Presbyterum Hæresis accusa-
 tum pronunciaverat, in quibus singulas ferma-
 lineas Titulum Patriarchæ Oecumenici sibi ipsi
 tribue-

Sæculum IX. mihi occurrit hæc Græcorum jactantia,
 A. C. 867. disertis verbis exposita, Schismatis fun-
 damentum. Tum Papa profequitur:

p. 473.

*Cuperemus quidem, vos cum ceteris
 Episcopis ad examinandam banc causam
 Romam convocare posse, si publicæ calamita-
 tates permetterent; sed nihil causæ est,
 quo minus domi banc doctrinam pensetis.
 Et vestram deinde opinionem nobis aperiat-
 tis. Ceterum Græci has criminationes
 solum retorquendo adhibent. Propria er-
 rata emendare nolunt, hinc irascendi oc-
 casio. Priusquam Legatos nostros ad ipsos
 misisse-*

tribuebat. Et infra §. XLIV. *His omnibus in
 Concilio Romano ex Actis illius judicii demon-
 stratis Sanctus Gregorius Papa sen-
 tentiam Judicum, quos Patriarcha Constanti-
 nopolitanus constituerat, nullam pronuntiavit.
 Et Joannem Presbyterum absolutum dimisit.*
 His Fleurius Reflexionem opportunissime addidit:
*Illud etiam et imprimis memoriæ mandandum,
 Papam actum Jurisdictionis in Patriarcham
 Constantinopolitanum exercuisse illo ipso tempo-
 re, quo se Episcopum Universalem jactabat.
 Nam ejusdem jurisdictioni ille Patriarcha
 antique subiciebat, ad quem Legatos suos cum
 litteris et Judicii Actis mittebat. Hinc Protes-
 tantes æque ac Græci Primatum Romanæ Ec-
 clesiæ non a Cathedra S. Petri, sed a Sede Ro-
 manorum Imperatorum derivantes risu magis
 quam seria refutatione digni sunt.*

misiffemus, laudibus super astra nos tolle- Seculum IX.
 bant, & Sacrae Sedis Auctoritatem de- A. G. 867.
 prædicabant; nunc vero, postquam eorum
 errores damnavimus, mutato sermone con-
 tumeliis nos laceffunt. Cumque, Deo Opti-
 mo sint infinitæ Laudes! nihil, unde per-
 sonam nostram carperent, invenissent, ini-
 qua ceperunt consilia reprehendendi Majo-
 rum nostrorum Traditiones, quas vitupe-
 rare aut vilipendere Patres ipsorum nun-
 quam ausi sunt. Illud vero timendum, ne
 suas calumnias in alias Mundi partes spar-
 gant, cum jam gloriantur, quod ad Patriar-
 chas Alexandrinum & Ferofolymitanum
 litteras miserint, quibus eos ad approban-
 dam depositionem Ignatii & ordinatio-
 nem Photii permoveant. Nec quidem eo-
 rum concordiam expavescimus, sed ruinam
 animarum dolemus; nam quia sub Ara-
 bum jugo gemunt, spe adventuri sibi a
 Græcis auxilii decipi forte & seduci
 possent.

In fine Summus Pontifex verbis ad
 Hincmarum solum directis ait: *Perlecta*
hæc epistola, eam ad alios Episcopos in re-
gno Caroli celeriter fac deferri, quilibet
has quæstiones in sua Provincia cum suis
Suffraganeis mature examinet, suam sen-
tentiam scribat, quam tu ad nos trans-
mitti cures. Data est hæc epistola deci-
 mo Cal. Nov. Indictione prima, id est,
 vigesima tertia Octobr. anno octingen-
 Hist. Eccles. Tom. XII. R tefi-

Sæculum IX. tesimo sexagesimo septimo. Ex his de
 A.C. 867. spicimus, ad Pontificis notitiam necdum
 pervenisse, rerum faciem ab uno mense
Ann. Fuld. Constantinopoli fuisse mutatam. Data
 868. etiam ad Regem Carolum epistola roga-
 vit, ut Episcopis Regni sui potestatem
 faceret, hac de causa conventum agen-
 di. Episcopis Germaniæ quoque, quid
ep. 57. Græci molirentur, perscripsit.

§. VII.

Epistolæ in Causa Lotharii.

Ann. Fuld. Nicolaus eodem tempore complures
 868. epistolas de causa Regis Lotharii in
Nic. ep. 56. Franciam dedit. Et primo ad Regem
 Germaniæ Ludovicum, vehementer sibi
 instantem, ut Theutgaudum & Guntha-
 rium anno octingentesimo sexagesimo
Sup. l. 50. quarto depositos restitueret. Id Papa
 §. 32. fieri posse rotunde negat, & Regem ob-
 jurgat, quod mala Ecclesiæ eum non
 tangant. Edicit, etiamsi illi duo Episco-
 pi pœnitentiam agerent, & mala a se fa-
 cta tollerent, nunquam tamen iis spera-
 re licere, pristinæ Dignitati restituendos
 fore. Elapsis paucis diebus Pontifex ei-
 dem Regi scripsit in hæc verba: *Signifi-*
casti nobis, fuisse tibi cum Rege Carolo
fratre tuo colloquium (nempe Metis men-
se Julio eodem anno 867.) cui quia de-
fuit Lotharius Rex Nepos tuus, perbibes
te ad eum Regem Carolum adjuncto quo-
dam